

ובעלה מלמד שנקנית בביאה -

ביאה teaches that she is acquired through ובעלה

OVERVIEW

The גמרא teaches that the word ובעלה in the פסוק¹ of כי יקח איש אשה ובעלה teaches us that a woman is נקנית בביאה. Our תוספות discusses the need for this פסוק to teach us that ביאה is קונה, when we can seemingly derive it from כי יקח.²

asks: תוספות

ואם תאמר תיפוק ליה מדכתיב כי יקח דמשמע נמי³ לשון ביאה -

And if you will say let us derive that an אשה is נקנית בביאה since כי יקח is written in the פסוק, and the word יקח is also used in the context of ביאה -

כמו כולהו קיחה דעריות -

As we find by all the words of קיחה which are written in the תורה concerning the עריות. תוספות now enumerates several places by עריות where the term קיחה is used and it (obviously) means ביאה, such as -

איש אשר יקח את אחותו ואשה אל אחותה לא תקח איש אשר יקח את אשת אחיו -

A man who takes his sister, or you should not take a woman with her sister, or a man who will take his brother's wife. In all these cases the term קיחה means ביאה.⁴ Why then do we have to derive קנין ביאה from ובעלה, when we can (seemingly) derive it from כי יקח?!

answers: תוספות

ויש לומר דשאני היכא דאי אפשר לפרשו בענין אחר -

And one can say; that it is different where קיחה cannot be interpreted in another manner (as in the cases of עריות), then we say it must obviously refer to ביאה. However, where קיחה must not be interpreted to mean ביאה but it can refer to a different type of קיחה (such as קידושי כסף), then we do not interpret it as ביאה.

תוספות supports his view that there is a difference whether the meaning must be restricted to only the interpretation of ביאה or it can be interpreted differently -

כדאמרינן בפרק נושאים על האנוסה (יבמות דף צז,א) ליקוחין כתובין בתורה סתם -

¹ דברים (תצא) כד, א.

² See 'Thinking it over # 2.

³ See 'Thinking it over # 1.

⁴ The תורה writes concerning all these cases of קיחה by עריות that one is חייב כרת. There is no חיוב כרת unless there was ביאה. [It cannot mean קידושין (also) since קידושין is not תופס by כרת (which the עריות are).]

As the גמרא states in ⁵פרק נושאין על האנוסה⁵; the unspecified term ליקוחין (taking) is written in the תורה -

הראויה לשכיבה⁶ שכיבה הראויה לקיחה קיחה –

The term ליקוחין which is appropriate to be understood (only) as שכיבה, it means שכיבה, and that ליקוחין which is appropriate to be understood (also) as קיחה, it means קיחה. We see from that גמרא that where קיחה cannot mean anything else but ביאה, that is how we interpret it; however where it can have an additional meaning (such as קידושין) we understand it in that manner. Therefore here too we can [and will] interpret יקה as כי יקה and not ביאה.

תוספות asks:

ואם תאמר ונילף מגזירה שוה דנקנית בביאה –

And if you will say; and let us derive that a woman is נקנית בביאה from a גז"ש –

כדאמרינן בריש הבא על יבמתו (שם דף נה, ב)

As the גמרא states in the beginning of ⁷פרק הבא על יבמתו⁷ -

אשה לבעלה מנין שנקנה בהעראה⁸ אתיא קיחה קיחה⁹ –

From where do we derive that a woman is נקנה to her husband through קיחה קיחה (even without ביאה)? It is derived through the גז"ש of קיחה קיחה. We see from that גמרא that because of the גז"ש of קיחה קיחה, the יקה by אשה is referred to as ביאה. The פסוק of ובעלה is unnecessary; for we know that כי יקה (which is discussing עריות) refers to ביאה from the גז"ש קיחה קיחה.

תוספות answers:

ויש לומר דאי לאו כתב ובעלה עיקר ביאה לא הוה גמרינן מקיחה דעריות –

And one can say; that if the תורה would not write 'ובעלה' at all, then we would not have derived from קיחה that is written by עריות the basic rule that an אשה should be נקנית בביאה -

דכיון דקיחה דהתם לא מישתעי בקנין כלל –

⁵ The משנה there states that if a person was מאנס a woman (but was not מקדש her), he may marry her mother (or daughter), for (as the גמרא there explains) concerning the punishment for marrying a mother and daughter, the transgression is written (ויקרא כ, יד) as ואיש אשר יקה את אשה ואת אמה, using the word יקה which indicates that there was קידושין initially. The גמרא there asks; if so then by the עריות where the term קיחה is used, it should be limited only to קידושין. The גמרא responded 'וכי' as mentioned in תוספות.

⁶ הראוי לקיחה קיחה הראוי לשכיבה שכיבה.

⁷ The גמרא in our גמרא there is asking that even though the word כי יקה (on its own) should not be interpreted to refer to ביאה, but there is a גז"ש which interprets the קיחה of יקה as ביאה (or העראה).

⁸ ביאה is an incomplete העראה.

⁹ The term קיחה is used by acquiring a woman ובעלה אשה and the word קיחה is used by עריות. Just as by עריות the term קיחה refers (even) to העראה (as is derived from the [ויקרא קדושים] כ, יח) which states פסוק [ויקרא קדושים] כ, יח (as is derived from the [ויקרא קדושים] כ, יח), similarly by the קיחה of an איש it is a proper קנין ביאה even if it was just העראה.

Since the **קיהה** by עריות is not discussing **קנין at all**. The subject by עריות is from **קנין ביאה** (העראה) גז"ש would not have been used to derive **קנינים** not איסורים - איסורי ביאה (העראה)

אבל לחשב העראה כגמר ביאה גמרינן שפיר¹⁰:

However once we know **קנין ביאה** from ובעלה, then **we certainly can derive** from the **קיהה קיהה** גז"ש **that העראה is considered as a ביאה** (and will therefore be קונה by an אשה).¹¹

SUMMARY

The term **קיהה** only means **ביאה** if there is no other interpretation applicable. We can derive from עריות what the parameters of **ביאה** are; we cannot however derive **קנינים** from איסורים.

THINKING IT OVER

1. When תוספות asked that we can derive **קידושי ביאה** from **קיהה**¹² כי, was the intention to exclude **קידושי כסף** (since it means **ביאה**), or does תוספות mean that we can derive both **קידושי כסף** and **קידושי ביאה** from **קיהה** כי?¹³

2. תוספות asks that instead of deriving **קידושי ביאה** from ובעלה, we should derive it from **קיהה**¹⁴ כי. What is to be gained by deriving it from **קיהה** כי as opposed to deriving it from ובעלה?

¹⁰ The גז"ש is not teaching us what is a **קנין** by an אשה, it is merely explaining what is considered a **ביאה**; a **גמר ביאה** is not required, even העראה is sufficient to be called a **ביאה**.

¹¹ תוספות perhaps assumed initially that the גז"ש of **קיהה קיהה** means that just as the word **קיהה** by עריות means that you transgress by העראה, similarly the word **קיהה** (כי יקה) by קידושין means that you can acquire the אשה by העראה (and of course **ביאה**). In his answer תוספות explains that the גז"ש teaches that just as by עריות (where the word **קיהה** is written) העראה is **ביאה** כגמר, similarly here when there is **קידושי ביאה**, then העראה is **כגמר ביאה** (but not that the meaning of **קיהה** is **העראה** or **ביאה**).

¹² See footnote # 3.

¹³ See footnote # 79.

¹⁴ See footnote # 2.